

[Den fg. finansminister.]

må man drøfte i sammenhæng. Men også det kan vi selvfølgelig tage op i udvalget.

Til hr. Egon Jensen skal jeg sige, at jeg er bekendt med den henvendelse, der er kommet fra udvalget, men jeg synes, det er rigtigt, at vi i et samråd ser på de andre områder, der i fremtiden bliver fritaget, ser på, om dette at fritage et enkelt sted nu kunne få konsekvenser for disse andre områder. Men det forstår jeg vi er enige om at gøre i et samråd.

(Kort bemærkning).

Ømann: Jeg vil blot takke for tilsagnet om, at man i udvalget tager op til drøftelse, hvad disse 40 mill. kr. i merprovenu skal bruges til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til det tidligere nedsatte udvalg angående forslag til lov om stempelafgift. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme.

(Lovforslaget (nr. 196) findes i tillæg A. sp. 3825, fremsættelsen i tidenden sp. 4229).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ove Hansen: Det er ikke mange bemærkninger, jeg har at gøre til lovforslaget her; det skal ses i forbindelse med den nye lov om kommunernes styrelse. Fra 1. april 1970 har vi kun én kommune type i Danmark. Tidligere har vi haft købstæder og sognekommuner. Det bringes til ophør, og lovforslaget tager sigte på, at beskatningsreglerne bliver ens, at de regler, der har været afvigende, bliver de samme i den nye kom-

mune type, og det kan vi naturligvis kun tiltræde.

Vi er også indforstået med, at den mindstepromille, man har haft i købstæderne, 16 promille, ophæves.

Det er naturligt, at dette forslag om beskatningsreglerne er af særlig betydning for kommunalbestyrelsen ved fremtidige budgetlægninger. Det var førhen i februar og marts, man foretog budgettets lægning og ligeledes fastsatte grundskyldpromillens størrelse. Nu skal man altså i september måned afgøre, hvor stor en part der skal udskrives på grundskyld, og først når man kender de nye tal fra omvurderinger, fastsætte eller beregne den fremtidige grundskyldpromille.

Vi kan tiltræde alt det.

Der er dog én ting, jeg gerne vil gøre opmærksom på. Ministeren har ikke nævnt det i fremsættelsestalen, men det er alligevel en ændring, som jeg synes vi skal overveje. Det er med hensyn til dækningsafgiften, hvor en ejendom dels anvendes til bolig, dels til erhvervsvirksomhed. Der har det hidtil været således, at når mindst $\frac{1}{4}$ af ejendommen vedrørte erhvervsformål, kunne man afkræve en dækningsafgift af den del, der vedrørte erhvervsformål. Nu foreslår ministeren fjerdedelen ændret til halvdelen. Det er vi noget betænkelige ved. Jeg tror, det vil genere i Københavns kommune, og jeg tror, det vil genere i nogle købstæder, og derfor vil jeg meget gerne have, at vi får lejlighed til at se nærmere på dette spørgsmål i det udvalg, som jeg regner med lovforslaget bliver henvist til.

Niels Ravn: Det lovforslag, vi her behandler, er ret omfangsrigt, men reelle eller principielle ændringer er der jo ikke, som også hr. Ove Hansen var inde på, så forfærdelig mange af; det er jo mest af teknisk natur, og det betyder en tilpasning til de nye forhold ude i kommunerne. Jeg synes, man må have lov til at sige, at alene dette lovforslag viser, at det, man her er i gang med, vil betyde en forenkling, idet det, der her sker, for mig at se betyder lettere overskuelige forhold på mange områder.

Jeg kan ligesom hr. Ove Hansen erklære mig tilfreds med, at man nu ude i kommunerne allerede om efteråret, i september måned, ikke alene skal fastlægge skatteud-

[Niels Ravn.]

skrivningen, men også grundskyldudskrivningen. Så vil man jo ganske automatisk på et senere tidspunkt kunne regne sig frem til de grundskyldpromiller, som vil blive gældende i det pågældende område, og dermed bortfalder fastsættelsen af disse promiller sidst i marts måned, sådan som det hidtil har været gældende regel.

Jeg kan også give tilslutning til, at minimumspromillen, de 16 promille i købstæderne, flækkerne og København og Frederiksberg, bortfalder, når nu købstæderne og flækkerne kommer ind under amterne. Der er jo, som udviklingen har formet sig, heller ikke noget risikobetonet ved, at man giver den samme tilladelse til København og Frederiksberg, da de normalt har ligget betragteligt over denne grænse.

Det er også rimeligt, at den særordning, der har været for de landbrug, der indtil nu har været beliggende i købstæderne og af denne grund har haft en speciel form for ejendomsbeskatning, idet de har været unddraget den amtskommunale beskatning, som landbruget imidlertid har været fritaget for i en årrække, nu ophæves i primærkommunerne. Landbruget vil jo nu, uanset i hvilken kommunetype det er placeret, beskatningsmæssigt blive ligestillet, såvel med hensyn til amtskommunal som med hensyn til primærkommunal grundskyld. Det kan jeg også tiltræde.

Jeg kan ikke være enig med hr. Ove Hansen i, at den ændring med hensyn til dækningsafgiften, som indenrigsministeren nu foreslår, er urimelig. Jeg synes tværtimod, den er rimelig og vil være rimelig over for de små erhvervsvirksomheder, der her er tale om, og som vel på mange måder i og for sig ikke har for gode kår i forvejen.

Jeg er også tilfreds med, at indenrigsministeren foreslår visse ændringer med hensyn til tillægsgrundskyldpromillen på maksimalt 10 pct., idet det nu bliver sådan, at hvis der i forvejen — forstår jeg — af de pågældende ejendomme svares indkomstskat til den kommune, hvori ejendommen er beliggende, kan man ikke opkræve denne tillægsgrundskyld. Det gælder både, hvis det er en forpagter, der har to ejendomme, måske beliggende i hver sin kommune, og hvis det er en ejer, som driver samdrift af to

ejendomme, men selv bor i en anden kommune.

Jeg kan også være tilfreds med, at dødsboer undtages fra denne beskatning.

Jeg kan med disse bemærkninger på det konservative folkepartis vegne anbefale lovforslaget.

A. Chr. Andersen: Det foreliggende lovforslag indeholder en række ændringer, der er foranlediget af den nye kommunale styrelseslov, der træder i kraft 1. april 1970. Ifølge denne vil den forskel, der på forskellig vis kan være for købstæder og sognekommuner, bortfalde. Hensigten med forslaget er at gøre beskatningsreglerne ens, for så vidt angår grundskyld i alle primærkommuner.

Købstædernes nuværende pligt til at udskrive en laveste promille på 16 bortfalder. Begrundelsen derfor er, at man i de tidligere købstæder, efter at disse er indgået i amterne, skal til at betale amtsgrundskyld. Denne amtsgrundskyld vil som regel blive udskrevet med 20 promille. Det foreslås derfor, hvad rimeligt er, at man overlader det til købstæderne selv ligesom i sognekommunerne at fastsætte, hvilken grundskyld man vil udskrive til kommunen.

Endvidere foreslås det som noget nyt, at det ikke er størrelsen af grundskyldpromillen, der skal fastsættes af kommunalbestyrelserne, men størrelsen af det beløb, der skal udskrives i kommunal grundskyld. Beslutningen om dette skal træffes før budgetlægningen, der efter overgangen til kildeskat skal være afsluttet inden 1. oktober. Den endelige fastsættelse af grundskyldpromillen skal først ske ved skatteårets begyndelse, hvor man kender den endelige størrelse af de afgiftspligtige grundværdier, der kan være ændret ved årsomvurderingen pr. 1. august. Fastsættelsen af grundskyldpromillen vil således ske efter samme princip som fastsættelse af beskatningsprocenten, d. v. s. som forholdet mellem udskrivningsbehovet og det grundlag, der er at udskrive på. Ændringerne skulle dog nødvendigvis medføre, at vi indfører princippet om fastsættelse af ligningsforhold igen.

Reglerne for nedsættelse af grundskyldpromillen for landbrug opretholdes uændret, og den særlige regel om nedsættelse af den

[A. Chr. Andersen.]

primære kommunale grundskyld i købstæderne udgår. Den fikserede ejendomsskyld til primærkommunerne opretholdes uændret trods forskelligt grundlag i henholdsvis byer og sognekommuner. Den fikserede ejendomsskyld til såvel stat som amt og kommuner svarer i reglen til det beløb, der betales i skatteåret 1960-61. Beløbet skal aftrappes med $\frac{1}{7}$, hvert fjerde år. Fra 1. april 1970 vil der således kun kunne udskrives $\frac{5}{7}$ af det nævnte beløb. Beløbet er uden større betydning for amterne; så vidt jeg ved, andrager det kun 3 pct. af amternes indtægter. Der vil efter købstædernes indlemmelse i amterne opstå en skævhed med hensyn til betaling af fikseret ejendomsskyld til amterne ved, at de ejendomme, der er beliggende i de tidligere sognekommuner, samt ejendomme i de dele af en kommune, hvori en tidligere købstad indgår, fortsat skal betale denne særlige skat til amtet, medens ejendomme i den tidligere købstad slipper fri. Det må overvejes enten at pålægge disse ejendomme en tilsvarende skat eller også helt at ophæve den fikserede ejendomsskyld. Denne særlige skat virker yderligere uretfærdig ved, at nyopførte ejendomme ikke skal betale, samt at der også kan være tale om ikke ubetydelige beløb pålagt landbrugsejendomme. For landbrugsejendomme gælder, at den adgang til nedsættelse, der er for grundskyld, ikke findes for ejendomsskyld.

Vedrørende dækningsafgifter foreslås det, at man ophæver den regel, der indførtes for et par år siden, og som går ud på, at kommunalbestyrelsen kan bestemme, at der af en ejendom skal betales dækningsafgift af den del af forskelsværdien, der udnyttes til erhvervsformål, når denne udgør mere end $\frac{1}{4}$ af ejendommens forskelsværdi. Der kan efter ændringen kun pålægges afgift, hvis ejendommen for over halvdelen af forskelsværdiens vedkommende udnyttes erhvervsmæssigt.

Der foreslås også ændrede regler for påligning af tillægsgrundskyld. Reglen har hidtil været den, at dersom ejeren eller forpagteren af ejendommen ikke ved skatteårets begyndelse er pligtig til at svare personlig skat til kommunen, kan der pålægges tillægsgrundskyld. Reglen er blevet ændret

derhen, at dersom det ved skatteårets begyndelse kan konstateres, at kommunen er berettiget til i hvert fald en del af den pågældende skatteydere personlige kommuneskat, kan der ikke pålægges tillægsgrundskyld, og der kan heller ikke lægges tillægsgrundskyld på en ejendom, der eventuelt samdrives med en ejendom i en anden kommune.

De foreslåede ændringer i øvrigt er som før sagt for en stor dels vedkommende en følge af anden lovgivning. Der kan være enkeltheder bl. a. vedrørende den fikserede ejendomsskyld, som bør drøftes nærmere i udvalg.

Jeg kan på mit partis vegne tilsige støtte til lovforslagets gennemførelse.

Lindegård Rasmussen: Det foreliggende lovforslag er jo ikke et indlæg i en principiel debat om beskatning af fast ejendom. Det tilsigter at hidføre de ændringer i den bestående lovgivning, som især følger af kommunalreformen og af kildeskattens ikrafttræden. Der er altså her tale om en lovgivning, der tilpasses de ændrede forhold på de områder, den har berøringsflade med, uden at angribe den dybereliggende skattefilosofi, der måtte ligge til grund for selve hovedlovgivningen.

Efter kommunalreformens gennemførelse eksisterer den gamle sondring mellem bykommuner og sognekommuner ikke længere. Vi får alene at gøre med primærkommuner og med amtskommuner. Det vil derfor være nødvendigt at få udnivelleret en række af de forskelle, der hidtil har været mellem de forskellige kommunetyper. Det gælder selvfølgelig ikke mindst på det skattemæssige område. Efter købstadkommunernes inddragelse i amtskommunen er det derfor naturligt på en række punkter at hidføre en status på disse områder, der er i overensstemmelse med den, der er gældende for de hidtil under amterne hørende kommuner. Det må vel nok erkendes, at forskelligartede udgangspunkter for de hidtidige to kommunetyper ikke altid gør dette ganske let. Men det er i hvert fald for mit vedkommende det indtryk, der har fæstnet sig ved at læse lovforslaget, at man med dette forslag har haft en ganske heldig hånd til at nå frem mod et praktisk administrativt

[Lindegård Rasmussen.]

resultat. Hele stofområdet synes i øvrigt at egne sig fortrinligt til et sagligt og lidenskabsløst udvalgsarbejde.

Den del af lovforslaget, der har relation til kildeskatteordningen, er ganske logisk. Det siger sig selv, at en tidsmæssigt set ændret budgetlægning i kommunerne er nødvendig. Fristen er efter styrelsesloven fastsat til 1. oktober, og dermed fremrykkes så også af sig selv tidspunktet for fastsættelse af den kommunale grundskylds udskrivning. Dette kan fremtidig sådan set ske ved en simpel fordeling af beløbenes størrelse på henholdsvis grundskyld og indkomst sammen med budgetlægningen. Herefter fastsættes udskrivningsprocenten, og selve grundskyldpromillen kan så senere fastlægges på et tidspunkt før skatteårets begyndelse, hvor man har nærmere oplysninger om vurderingsresultaterne pr. 1. august forud for skatteåret. Der er her tale om en almindelig beregning på grundlag af de beløb, der skal udskrives som grundskyld, og de afgiftspligtige grundværdier. Systemet forekommer umiddelbart ganske tiltalende og praktisk.

Om lovforslagets øvrige bestanddele skal jeg kun sige, at der er en del enkeltheder, som der må ses nærmere på i udvalget, men det er i hvert fald ikke mit umiddelbare indtryk, at der kan rejses generelle indvendinger i større udstrækning mod det. Det radikale venstre vil derfor velvilligt medvirke i udvalgsbehandlingen.

Poul Dam: Jeg tror ikke, det er nødvendigt at gøre rede for, at jeg har læst lovforslaget, sådan som de fire foregående ordførere har gjort; der er først og fremmest tale om tekniske ændringer, og det er klart, at de ikke giver anledning til nogen principiel drøftelse af hele spørgsmålet om ejendomsbeskatningen. Der er forskellige detaljer, som man måske kan se på i udvalget, men ellers kan vi godt fra vor side anbefale gennemførelsen af lovforslaget.

To problemer skulle dog måske nævnes. Det ene er spørgsmålet om de udenbys grundejere, som vi har haft lejlighed til at tale om i anden sammenhæng, og hvor det jo er sådan, at den skat, der lægges på dem, fastsættes af en myndighed, som de ikke har haft nogen mulighed for at være med

til at vælge. Der er et problem her, som vi måske kunne løse på en eller anden måde, måske via reglerne om grundbeskatning.

Det andet spørgsmål er det, som flere af de tidligere ordførere har været inde på, nemlig spørgsmålet om den fikserede ejendomsskyld. Da man vedtog de gældende regler om en nedtrapning hvert fjerde år med en syvendedel hver gang, havde man et smukt fremtidsperspektiv. Men jeg tror, man må erkende, at det er blevet et lidt kinesisk system, og man kunne vel tænke sig forskellige former for afløsning af det. Jeg har, så vidt jeg husker, tidligere nævnt muligheden for en kapitalisering, som kunne føre til en afløsning af den fikserede ejendomsskyld én gang for alle. Det er lidt mærkeligt at tænke sig disse regler gældende i lang tid fremover, ikke mindst i betragtning af, at pengeværdien formodentlig, selv under den nuværende regering, på lang sigt falder.

Indenrigsministeren (Poul Sørensen): Jeg takker for de faldne udtalelser og er selvfølgelig rede til at komme med alle oplysninger i udvalget.

Jeg kan sige om dækningsafgiften, som hr. Ove Hansen talte om, at så vidt jeg husker tallene, stiller det sig for Københavns vedkommende sådan, at udbyttet heraf, som i øjeblikket er 37 mill. kr., vil blive forringet med 3 mill. kr.; men det er tal, jeg kan supplere, hvis udvalget måtte ønske det.

Jeg har også noteret mig, at den fikserede ejendomsskyld er et problem. Hvor langt vi kan nå dér, ved jeg ikke, men også det kan vi tale om i udvalget.

Og til sidst til hr. Poul Dam. Ja, vi er nu vendt tilbage til de udenbys grundejere, og også dem vil det være interessant at drøfte i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til det tidligere nedsatte udvalg angående forslag til lov om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme m. fl. lovforslag.

[Formanden.]

Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 27. februar, kl. 13 med følgende dagsorden:

Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om revision af den kommunale inddeling.

Mødet hævet kl. 14.05.

69. møde.

Torsdag den 27. februar kl. 13.

Den eneste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om revision af den kommunale inddeling.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 42) findes i tidenden sp. 1024, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 593).

Der var stillet 20 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af Kjer Rasmussen og Sigsgaard:

Underændringsforslag
til ændringsforslag nr. 2 i udvalgets
betænkning.

I den ved ændringsforslag nr. 2 foreslåede § 1, stk. 2, udgår nr. 1 og 2, og i stedet indsættes:

„Landet inddeles i et antal amtskommuner. Områderne for de nye amtskommuner er følgende:

1. En amtskommune omfattende
Københavns og Frederiksberg kommuner samt Københavns amtskommune,
Frederiksborg amt,
Roskilde amtskommune med Køge og Roskilde kommuner samt
Herfølge, Skovbo, Strøby og Vallø kommuner af Præstø amt.“

**Bemærkninger
til ændringsforslaget.**

Erhvervsmæssigt, økonomisk og befolkningsmæssigt integreres det i underændringsforslaget omhandlede område mere og mere.

En fortsat opdeling af det på flere sekundærkommuner vil derfor være uhensigtsmæssig.

Vedtages underændringsforslaget, vil man endvidere opnå en ikke ubetydelig økonomisk udligning i dette område, der omfatter både meget rige kommuner, udviklingskommuner med store økonomiske problemer og centralkommuner med vigende folketal og skattegrundlag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Hans Hækkerup: Udvalget har modtaget et utal af henvendelser fra alle mulige og umulige, henvendelser, som dog kun i begrænset omfang har sat sig spor i ændringsforslagene. Fra betænkningen, den egentlige betænkning, vil jeg kun nævne, at et flertal er enig med ministeren i foreløbig at afvente resultatet af de igangværende forhandlinger i hovedstadsområdet. Det indebærer ikke, at vor tålmodighed er uendelig. Vi har henstillet til hovedstadsrådets fællesudvalg at fremskynde arbejdet mest muligt.

Endvidere nævner jeg, at et mindretal,